

Chia tay Hà Nội yêu thương
Trên chuyến tàu tốc hành ngày này
Đến miền Nam xa xôi máu lã
Đã vì hai chữ tình yêu lại
Ta phải xa rời quê hương
Xa người bạn thân thân mến
Xa mẹ già nhọc nhằn âu lo

Khi con tàu đang trên đường vào Nam
Ta ngắm cảnh bao la bát ngát
Đẹp tươi hừng vĩ làm sao
Thì Nam Định khi rời đã rồi
Khi nhọc giết mả đang rời xuồng
Nhọc con tàu vẫn cứ chày mãi.

Qua Thanh Hóa rời Nghệ An,
Nam Đàn rồi, quê hương Bắc.
Thì Quảng Bình vĩ tuyến máu lã
Mặt đất danh hào hùng lịch sử
Nơi đã chia cắt hai miền Nam - Bắc
Bất bao người đã ngã xuống nơi đây.

Cũng vào chính cái đêm hôm đó
Là một trận mưa tầm tã
Nước Sông Gianh tràn đi khắp nơi
Nhà cửa, ruộng vườn còn đâu nữa
Trên sân ga đường ray cũng ngập nước
Khiến đoàn tàu phải dừng lại nơi đây.

Khi qua Đông Hà tàu chạy rất nhanh,
Thì Vĩnh Linh thành công Quảng Trị.
Rời chạy nhanh băng qua Huế,
Cố đô Phú Xuân cửa nhà Nguyễn.
Chạy mấy chục đã qua đèo Hải Vân,
Sang bên kia là Đà Nẵng thót rờn.

Tôi Đà Nẵng tôi ngh m t lát,
Rời tôi tiếp tục hành trình vào Nam.
Tôi Quảng Nam đẹp tuyệt làm sao,
Về khu phố cổ Hội An
Tôi đã sinh ra biết bao người thi sĩ
Tôi Quảng Ngãi quê hương Phan Chu Trinh
Thăm nhà máy lọc dầu Dung Quất.

Rời Quảng Ngãi ta đến Bình Định
Quê hương của anh em nhà Tây Sơn,
Về nhàn nhàn môn võ cổ truyền nôi tiếng.
Qua Bình Định ta lại tới Phú Yên
Rời tôi nhanh qua Khánh Hòa,
Ghé biết Nha Trang danh lam thắng cảnh.

Tôi Ninh Thuận rời nhanh quá ghen,
Bình Thuận cát bãi đẹp trời ven biển
Trông nhàn tuyệt rời đi giữa mùa hè.
Qua bãi cát bãi ta về Đèo Ngai
Rừng cao su rừng cà phê rừng lùm
Đi hết đây ta đã sang mặt biển đến mặt
Ôi, Sài Gòn đông đúc lùm nhàn nhàn qua.

TP Hồ Chí Minh ngày 24 /9 2009 **Nguyễn Văn Văn**